

Daf Hayomi Michnayot

Dans un an, vous aurez terminé l'ensemble des traités de la Michna

ג' טבת

מים המאֲרִיז יִלְיָף תוֹרָה דְּכָתִיב כָּאן (מנחם ד' ה') וְעֵשֶׂה לָהּ כִּהְיוֹן אֶת כָּל
הַתּוֹרָה הַזֹּאת" מִתּוֹרָה, דְּכָתִיב (דברים יא, י) "עַל פִּי הַתּוֹרָה אֶשֶׁר יוֹרֵד וְעַל
הַמִּשְׁפָּט" מֵהַמִּשְׁפָּט בְּיוֹם מִשְׁפָּט בְּיוֹם דְּכָתִיב (שם טז, טז) "בְּיוֹם הַנִּחְיָלוֹ אֶת בְּנֵי", וְלַעֲרִיפָה
הַעֲגִלָה, דְּכָתִיב בִּיהַ כְּפָרָה כְּקֹדְשִׁים (שם כח, ח) "כִּפּוּר לַעֲמָךְ" וּלְתַהֲרָה הַמַּצוּעַ

המגלה, חוץ מִרְשָׁשׁ שוטה, וכו'. איז קורין אַתּ הַמְּגַלָּה, ולא יוכן שומרת יום כנגד יום לא שעשו משעלה עמוד השחר, יצאת המגלה, ולקריאת הטלל, והתפתלת המוספין, ולמוספין, ולודוי יום הכפורים, למסיכה, למציצה להקטורה, למלקחת, ולערפת העגלה, ולטהרה לקצירת העמר ולהקטר חלבים ותות ביום, כשר כל היום. דבר

פֶּסֶחַ כָּל הַיְלִיל:

רְחוּבָה שֶׁל עֵיר, לִוְחָחִין בְּדָמִין
לְהִנְסֵת, לִוְחָחִין מִיָּבָה. מִיָּבָה,
לִוְחָחִין סְפָרִים. סְפָרִים, לִוְחָחִין
לֹא יִקְחוּ סְפָרִים. סְפָרִים, לֹא
יִקְחוּ מִיָּבָה. מִיָּבָה, לֹא יִקְחוּ בֵּית
זוֹ אֶת הָרְחוּב. וְכֵן בְּמִוְרֵיתָהוּ.
לִיִּחִיד, מִפְּנֵי שְׁמוּרִידִין אוֹתוֹ
מִקֶּדֶר לוֹ, אֲלֵּי שֶׁן אֵף לֹא מַעֲיֵר
מִוְרִיבֵין בֵּית הַהֲנֵסֶת, אֲלֵּי עַל
רַבִּי מֵאִיר. וְהַכְּמִים אוֹמְרִים,
זוֹחַ מֵאֲרָבָעָה דְּרָרִים, לְמִרְחֵץ
יָם. רַבִּי יְהוֹדָה אוֹמֵר, מִוְרִיבֵין
רִצָּעָה יַעֲשֶׂה: אָּ וְעוֹד אֲמַר רַבִּי
מִסְּעִידֵין בְּתוֹכוֹ, וְאֵין מִפְּסִילֵין
לְתוֹכוֹ מַצּוֹדוֹת, וְאֵין שְׁוֹטֵטִין

דמלילו בקדש ולא מורידיו, וכן במותריהו. כגון שקלחו דמים פסרים וזהו ושאור מוסקס לא יקט דבר שקדשתו פחותה, ולא נאמרו דברים הללו אלא של פסרים אבל בקרבים שבאים שם הרבה אנשים מבחוץ אסור למכר ודוקא אסור ד' טובי' העיר כבמעמד האישי, אבל אם מכר ד' טובי' העיר כבמעמד האישי העיר של פסרים מתר אפילו לשלותו ב' אין אומרין אתה רבים לחידו, מפני שמועדיה אתה מקדשתו, דברי רבי יהודה, אמרו לו, חקמים אם כן שאלת חושש להורידה מקדשהו אלא אם ימכר מעט גדולה לעיר קטנה, אבל אין שאלת דמים ומעולה לקדשהו לא חששו; (ב) אין מורירין בית הנקסט, דברי רבי ירמיהו אלא על תנאי, שכן יצא: חזיהו: דמכירתו פסרי ב' ביוון, אמר רבי מאיר, וחקמים אומרין, שמוכר אתו ממכר עולם, ופסלו לחידו ואפלו על תנאי שמשמירין אתו מאביבנה דברים, שאין מורירין אתו שם מקום ביוון, למורחיו, ולבשרים מקום בעד עורות ולשביה, ולבית פנים, לבקרהו, אמרין למי ירגלו, רבי יהודה אומר, מורירין אתו שלם חצר, והולקתו כמי שירצה עישה: (ג) ועוד אמר רבי יהודה, בית הנקסט שחורב אין מספידין בתוכו, הקפד של יחיד אבל תלמיד חכם שהוא מספידו בו שצריך לו התאספו וליקבצו ובית הנקסט ראוי לקר לוי פסות חיות גדול (ד) ואין משלילין בתוכו חסידים, והוא הדין שאם אכלתו ומנעו ומנעו נגדו חקלים צריך מזה דול רכב דים קרוב יותר להשתמש ב' בבית הנקסט

שָׁבָא לָשֶׁם, קוֹרָא בְּמִקְוָמוֹ, כְּחוֹבֹת מִקְוָמוֹ, כֵּן וְכֵן כָּרָךְ שָׁבָא לְעִיר וְחוּצָה לְחִזְרוֹ לִפְנֵי עֵלְתָּ הַשְּׁחֵר שֶׁל יוֹם אֲרֻבָּה עֶשֶׂר אִינוֹ יִקְרָא פִּירוֹ אֲפֶלֶס לִימֹו יִקְרָא בְּחֻמְשָׁה עֶשֶׂר, וְכֵן כֵּן הָעִיר שֶׁקָּרָא לְכָרֹךְ וְעֵתִיד לְחִזְרוֹ לִפְנֵי עֵלְתָּ הַשְּׁחֵר שֶׁל יוֹם חֻמְשָׁה עֶשֶׂר דִּינוֹ כִּפְרוֹ וְשֶׁלֹּא בְּכֻרָה עֶשֶׂר אֲפֶלֶס בְּכָרֶךְ. וְעַד אֵלֹו, עֲשִׂינָהּ שֶׁר כָּל לֵךְ חֻמְשָׁה עֶשֶׂר קוֹרָא עֵתוֹן. בְּחֻמְשָׁה עֶשֶׂר, וּמִיִּחְבֵּין קוֹרָא אֲדָם אֵת הַפְּהֵלָה וְיוֹצֵא הָיָה יְדֵי חוּבָתוֹ, וְכִי מֵאִיר אֲמוֹרֶךְ, כֵּלָה. מִתְחַלְתִּילָה לִסְפֹּר, וְדַבְרָתִי שֶׁל (שׁ טו, טז) וְכֵן תִּקְרָא תִּקְפֹּל שֶׁל אֲמִשְׁרוֹרָה, וְכִי וְהוֹדִיעָה אֲמוֹרֶךְ, יְדֵי אִם יִקְרָא (אֲחִיטֵרֵי ה.) שֶׁל תִּקְפֹּל וְהָיָה הָיָה שְׁאוֹרָה, וְכִי תִקְפֹּל, וְכִי וְכִי אֲמוֹרֶךְ, (שׁ טז) שֶׁל מֵאִיר הָאֲרִיבִים הָאֵלֶּה, שֶׁמִּתְחַלְתִּיל חֻמְשָׁה לֵךְ הָיָה.

[illegible]

התחמה. וכל שמארת זמן מהנין.
שבת משולח מעדו **השחר**, כשר, מדבריו מקרא דכתיב (תמחה ד' סו.) בבבין
 ב' תמחין ומקשר 'אזנתו עושים מלאכה וכו' מעלות השחר וצאת המזכבים'
 דכתיב בתריה (שם שם ט"ו) 'היה לנו הילול משמח והיום מלאכה' ה' לתמי
 שמשולח השחר: הו' אלא פ' שאין הכל בקיאו פ' לכן צריכי' לתמי
 דע הני השחר: (ה) הו' אלא פ' שר' מלאכה וכו' וצריכי' לך וריווי
 דמדיני' למצות ומהל' דהו' לקריאת הגזל, בימים שחיבין בהלל דכתיב
 (תהלים קג א) 'ממרחם שמע דבמאור' (שם קיד ד) 'הו' היום עשה ה'
 ולתקיעת שופר, דכתיב (מדרש טו א.) 'הו' תתקיעו היום רב' וצריכי' לזה.
 דכתיב (שירא כ ג) 'אלקתם לכם יבין הוראשו' ולתפלת מוספין, כן
 מוסף, ולמוספין, דכתיב (שם שם טו.) 'יבין הוראשו' ולודו הפורים, כן
 מוסף, ששענ' ודפי הלעל דבר של צבור דילין פורה מיום הפורים, כן
 (שם טו.) 'הו' היום יכפר עליכם' ולודו המעשה, שאומר (ברס ד' ג')
 'בערתי הקדש מן הבית' וקמנו (שם שם ט"ו) 'היום הזה ד' אלקיך מצא'
 ולודו וכו' הפורים, דכתיב (שירא ד' ג') 'היום הזה יכפר עליכם' דכתיב, כן
 של הקרנות, וכן לשחיטה, דכתיב (שם א' ד') 'אקדמו וכו' ושחט' דכתיב (שם ט' י.)
 'עורו וזבחו' דלמציא מוסף מלא קמין, ולתקשר, של קמין, ומליטה, של
 יום, ולקבלה, של היום מלאקדו ולתהי, של דם חסותות הפנימות וכו' וזריקת
 דם הקרבות על מזבח החיצון וקרא וזאת וזאת לפני דכתיב (שירא י' ח.)

114

עגלו של בית הנקנסת פרות, להתייבש, ואין עושים אותו כפנדריא, מקום מעבר לקצר הדרך שנאמר, (ויקרא כו. א.) "והשמותי את מקדשיכם". קדשתן אפי' כשהן שוממים, ואם עלו בו עשבים, לא יתלוש, לאבדם או להאביל ללהמות מפני עגמות נפש, שאנשים יראו להם עגמות נפש כשיראו חרבן.

על גג פרות, ואין עושי א
והשמות את מקדשיכם, קד
עשבים, לא יתלוש, מפני ע
שחל להיות בשבת, קורין ו
השבת, מקדימין לשעבר ובמ
בשלישית, פרה אדמה, קרבי
חוזרין לכסדרן. לכל מפסיקו
בתעניות ובמעמדות ובימי הכ
מוגדות של תורת כהנים.
השנה, בחדש השביעי באח
מות. כיום טוב הראשון של ח
כהנים, ובשאר ימות ה
בפורים, ובא ע
חדשים. במעמדות במעש
וקללות. אין מפסיקין בקללות
ובחמישי בשבת במנחה, ק
החשוב, שפאמר, (ויקרא כב)
יחזיראל

פרק ד א תקורא את תפארת
תקראנה שנים, וצאתי
לכרד, לא יקרד. בשני ובחמישי
אין פוחתינ ואין מוסיפינ עלי
והחתם בתורה, מקרב לפניי
ובחלו של מועד, קורין ארבע
עליהן, ואין מקטירין בגביא.
לפניה ולאחריה. זה הכלל, כ
קורין ארבעה. ביום טוב, חמש
שבעה. אין פוחתינ מהו, אבל

הַקְטֹרֶת הַזֶּה, בְּרֹאשֵׁי הָחֹמֶשׁ, שָׁחַל
שִׁשְׁבַּת מַסְטִיר הַשְּׂמִימִים כְּסֵאִי, בְּהִנָּחָה מִסְטִיר מִנְדוּת דְּזִכְרִית, וְאֵם חָל שִׁנִּי
שִׁנְתוּת מַסְטִיר בְּנִינֹת שִׁשְׁבַּת וְכֹפֶר אֵם אֵל כִּל בִּשְׁבַּת מַסְטִיר פְּקֻדָּתִי
שִׁנְתוּת אֵין קוֹרִין פֶּרֶשׁת הַשְּׂבִיעִי אֵל וְחֵל, וְכֹפֶר מִנְדוּת וְחֵל קוֹרִין מִשְׁשֶׁת
יָמִי בְּרֹאשִׁית וְכֹפֶר בְּמִנְחָה קֹרִין בְּעִרְיֹת דְּאֶחָי מוֹת וְלֹא בְּפֶרֶשֶׁת
הַשְּׂבִיעִי (חֲמִישִׁי) (ה) בִּסְכָּח קוֹרִין בִּלְמִם הָרֹאשׁוֹן בְּפֶרֶשֶׁת מִנְדוּת, שִׁשְׁבַּת וְחֵל
בְּהִנָּחָה, שִׁשְׁבַּת סֶפֶר וְהִקָּרָא (קִיּוּר כִּב כו) "שׁוּר אֵל כְּשֵׁל", שִׁשְׁבַּת וְחֵל
קוֹרִין (דְּבִירִים טו, ט) "נִכְנַע שִׁנְתוּת חֶפְצֵךְ לִי, בְּרֹאשׁ הַשָּׁבִיעִי, קוֹרִין (וְהִקָּרָא כב)
טוֹב הָרֹאשׁוֹן שֶׁל אֵל הַסְּפֹת קוֹרִין בְּפֶרֶשֶׁת מִנְדוּת שִׁבְעוֹת הַכֵּנִי, (שֵׁם כ"ב)
טוֹב אֵל כְּשֵׁל הַמִּנְחָה כָּל יָמֹת הַחֹג בְּקִרְבָּנָתָהּ חֵל (מִבְּדִיר טו, ט) (א) בְּחִנְכָּה,
שִׁשְׁבַּת וְחֵל הַמִּנְחָה, מִשְׁשֶׁת מִשׁוּם שִׁכְבִּי"ח הַכֵּל (שֵׁם טו) שִׁשְׁבַּת וְחֵל מִלֵּאָה
הַמִּשְׁכָּח קוֹרִין נִשְׁנָאִים, בִּלְמִם הָרֹאשׁוֹן קוֹרָא (מִבְּדִיר ז, א) "וְהִי בְּרֹאשִׁית כְּלֹת

ת מִזְגָּה פֶּרֶק ד מְשִׁנִּיּוֹת מְבֹאֲרוֹת

[illegible]

לְקוּרָתָהּ בֵּין עוֹמֵד
וְיֹשֵׁב, וּבֵין אֶם קָרָא אֶת לִבְדִּי, בֵּין
אֶם קָרָאָה שְׁנַיִם בִּיחָד, יִזְמַן
הַשְׁתּוּמְעִין וְכֵן דְּבִיבָא עֲלֵיהֶּּ אֵת, יִזְמַן
דְּעִמְהוּ וְשׁוּמְעִין, מְקוֹם שְׁתֵּהּ לְבָר
בְּרַת תֵּהּ אֶת רִיבָא אֲחֵרִי, יִזְרֵה,
וְשׁוֹאֵל לְבָר, לֹא יִזְרֵה, אֲכָל לִפְנֵי
חֵיב לְבָר בְּכָל מְקוֹם שֶׁלֹּשׁ בְּכֻרֹת,
עַל מְקָא מְגֻלָּה, שְׁעִשָּׂה נִסִּים
וְשִׁחֲתִי, בֵּין בְּלִילָה בֵּין בַּיּוֹם, דְּעָקֵר
מְזֻנָּה בַּיּוֹם, וְעַל שׁוּ אֲמֹרִים אֶת לְבָר
בַּיּוֹם שִׁחֲתִי, בְּשֵׁנִי וּבְחֻמְשִׁי וּבִשְׁבַּת
בִּמְנַחֵה, קוּרִין שְׁלֹשָׁה קְרָאִים, אֵת
פּוֹחֲתִין מְלֻשָּׁה וְאֵת מוֹסִיפִין אֵת, וְעַל
שְׁלֹא לְהִטְרִיחַ הַצָּדוֹר, בְּחֹל מִפְּנֵי
שְׁנֵן יָמִי מְלַכְכָּה, וּשְׁבַת בִּמְנַחֵה
שִׁשְׁמֹר לְחֻשְׁכָּה הַיָּא, שְׁכָל הַיּוֹם הַזֶּה
רִגְלִי לְדִשְׁ, וְעַל כֵּן הִיא מְתַקְּנָהּ,
וְאֵת מִסְטִירִין בְּשֵׁנִי וּבְחֻמְשִׁי וּבִשְׁבַּת
בִּמְנַחֵה בְּנֵיבִי מִמַּעַם הַזֶּה, הַפּוֹתִים
דֵּי מְלֻשָּׁה אֲרֻזֹּתֵי וְעִמְּהֵּם וְעִמְּהֵּם

וְהָיָה שְׂקוֹרָא אֲחִירוֹ בַּתּוֹרָה, מִבְּרָךְ לַפְּנֵי הַלְּמִיד, וְהָיָה הַפִּתּוּם מִבְּרָךְ לַפְּנֵי הַתַּלְתּוּל הַקְּרִיָּאָה, וְכָל שְׂאָר הָעוֹלָמִים לֹא הָיוּ מִבְּרָכִין בְּמוֹנִיָּתָם, הָיָה מִבְּרָךְ אֲחִירוֹהֶם, וְעֵתָה הַמִּנְהִיגָה שֶׁכָּל אֶחָד מִבְּרָךְ לַפְּנֵי הַלְּמִיד, גּוֹרֵם מִשּׁוֹם הַכְּנָסִים לְבָרְכֵם בְּמִצְעֵי שְׂאָר מִלְּשׁוֹן שְׂבָרָה לַפְּנֵי, שִׁיאֲמֹרוּ אִין בִּרְכָּה לְמִידָה, וּמִשּׁוֹם הַיִּצְאִים בְּאֲמַעֵי שְׂאָר יִשְׁמַע בִּרְכָּה שְׂאֵלֶמְהֶרָה, שִׁיאֲמֹרוּ אִין בִּרְכָּה לְמִידָה: (ב) בְּרִישׁא חֲדָשִׁים וּבְחֹל שֶׁל מוֹעֵד, דְּאִיכָּא נָמִי בְּטוֹל מַלְאכָה, דְּמַלְאכָה דְּכָר הָאֵבֶד מִתָּר, קוֹרִין אֲרַבְּקָה, אִין פִּתְחֵינ מִן וְאִין מוֹסִיפִין לֵיהּ, וְאִין מִשְׁרֵינ מִן אֲרַבְּקָה, הַפִּתּוּם וְהַחֹתֵם בַּתּוֹרָה, מִבְּרָךְ לַפְּנֵי וְלֹאֲחִירָהּ, וְהַכֵּל, כָּל שִׁישִׁי בִּן מוֹסָף וְאִינוּ יוֹם טוֹב, קוֹרִין אֲרַבְּקָה, כּוּם טוֹב, דְּאִיכָּא בְּטוֹל מַלְאכָה, דְּמַלְאכָת אֵלֶּי נָשָׁא מִתָּר קוֹרִין חֲמִשָּׁה, כּוּם חֲמִשִּׁים, דְּעִשְׁט שֶׁל שְׁשֵׁה, בִּשְׁבַת, דְּעִשְׁט שְׁקִילָה בִּשְׁעָה, דְּאִין דְּטִפִּי מִתְּכַרְרֵיהּ טַי בְּגָדָא, אִין פִּתְחֵינ מִן, וְאִין מוֹסִיפִין לֵיהּ, וְאִין דְּמִלְּשׁוֹן קָאִי וְיֵשׁ אֹמְרִים דְּרָק אֲשַׁבֵּת כָּאִי